

عنوان مقاله:

ارزیابی نگرش نسبت به توسعه پایدار

محل انتشار:

فصلنامه علوم محیطی، دوره 6، شماره 1 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حسن صدوق ونینی - گروه جغرافیا، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی

هادی ویسی - گروه کشاورزی اکولوژیک، پژوهشکده علوم محیطی، دانشگاه شهید بهشتی،

علی اشرف علیپور - کارشناس دفتر مشارکت و آموزش همگانی، سازمان حفاظت محیط زیست

خلاصه مقاله:

بعد از اجلاس ریو، سازمان محیط زیست به عنوان مسئول سیاست گذاری و گنجاندن مسایل محیط زیستی در برنامه های توسعه اقتصادی - اجتماعی ایران تعیین گردید. از آنجا که نگرش و درک زمینه ساز رفتار مناسب و یا نامناسب به جانب اهداف هستند، و باعث خلق رفتارها و اقداماتی می شود که کلا در راستای اهداف است، واضح است که عملکرد سازمان محیط زیست در این زمینه به ادراکات و دانش کارشناسان و کارکنان اش وابسته است. در این رابطه، در این مطالعه، نگرش کارکنان به جانب سرفصل های دستور کار ۲۱ اجلاس جهانی توسعه پایدار و محیط زیست بررسی گردید. تعداد پاسخگویان ۱۲۰ نفر بود که از جامعه آماری به طور تصادفی انتخاب شدند. تحلیل عاملی برای تعیین مولفه های زیر بنایی ادراکات کارکنان استفاده شد. یافته ها نشان داد که ۸ عامل به عنوان مولفه های زیر بنایی توسعه پایدار ۳/۸۲ درصد واریانس را برآورد نموده اند. نتایج نشان داد که مهمترین بعد از نظر کارشناسان، حفاظت از منابع طبیعی و مدیریت محیط زیست است. لذا نتیجه می شود که نگرش ها به جانب محیط زیست بیش از بعد اجتماعی و اقتصادی گرایش دارند.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، نگرش و محیط زیست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1304747>

